

В И С Н О В О К

**наукового керівника щодо виконання
індивідуального плану освітньо-наукової програми підготовки
доктора філософії та роботи над дисертацією
Новака Олександра Сергійовича «Унормування професійної діяльності
пам'яткоохоронців у радянській Україні (1919–1930-ті рр.)»,
яка подається на здобуття ступеня доктора філософії
з галузі знань 03 – гуманітарні науки
за спеціальністю – 032 історія та археологія**

Олександр Сергійович Новак у 2019 році закінчив історичний факультет Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна та вступив на освітньо-наукову програму підготовки доктора філософії на кафедру історії України.

За період навчання Олександр Сергійович Новак повністю та у визначені терміни виконав всі складові загального плану освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії. Олександр Сергійович Новак успішно реалізував всі завдання індивідуального навчального плану, включаючи освітню складову, асистентську педагогічну практику та індивідуальний план наукової роботи.

Індивідуальний план наукової роботи Олександра Сергійовича Новака включав кілька послідовних етапів виконання науково-дослідницької роботи, підготовку та написання дисертаційної роботи на тему «Унормування професійної діяльності пам'яткоохоронців у радянській Україні (1919 – 1930-ті рр.)». Олександр Сергійович Новак успішно виконав всі етапи індивідуального плану наукової роботи, про що звітував на засіданнях кафедри історії України. Як науковий керівник, я позитивно атестувала Олександра Новака кожного навчального року згідно з встановленим порядком. Звіти здобувача були заслухані, схвалені та затверджені на засіданнях кафедри історії України та

засіданнях вченої ради історичного факультету у відповідні терміни. Жодних порушень плану не відбувалось.

Під час всього терміну навчання на освітньо-науковій програмі підготовки доктора філософії на кафедрі історії України Олександр Новак продемонстрував належну теоретичну підготовку, добрі навички з широкого спектру завдань науково-педагогічної роботи. Здобувач проявляв бездоганну виконавчу дисципліну та високу академічну культуру. Всі поради наукового керівника та членів кафедри втілювались у дослідженні. Здобувач зарекомендував себе як висококласний сучасний фахівець, сумлінний дослідник. Олександр Новак також брав активну участь у всіх заходах кафедри та факультету (навчальних, наукових, науково-просвітницьких, громадських тощо).

Олександр Сергійович Новак у відповідні терміни підготував дисертаційну роботу на тему «Унормування професійної діяльності пам'яткоохоронців у радянській Україні (1919 – 1930-ті рр.)». Дисертація присвячена актуальній науковій темі. Постановка теми дослідження визначається необхідністю з'ясування всього комплексу питань та специфіки заходів, які здійснювались щодо унормування пам'яткоохоронної діяльності в радянській Україні у 1919 – 1930-ті роки, а також встановлення ключових факторів, що впливали на їх підготовку та перебіг. Актуальність дисертаційної праці посилюється тим, що таке завдання в історіографії ставиться вперше. Олександр Новак чітко сформулював об'єкт, предмет, хронологічні межі та основні завдання дослідження. Наявний аналіз історіографії проблеми та джерельної бази свідчить про ґрунтовність цієї наукової роботи. Дисертант використав широке коло різноманітних за видами джерел, опрацював чимало наукової літератури, проаналізував численні архівні матеріали. Автор використав масив маловідомих та зовсім невідомих документів, які ще не були введені до наукового обігу. Особливо слід відмітити залучення до дисертаційного дослідження масиву

нормативної та діловодної документації, яка відклалась у Державному архіві Харківської області, Центральному державному архіві вищих органів влади та управління та Центральному державному архіві громадських об'єднань.

Структура дисертації є логічною і відповідає поставленим завданням. Результати, які були отримані дисертантом в ході дослідження, є самостійними та науково обґрунтованими.

Наукова новизна дисертації Олександра Новака визначається та підтверджується кількома значущими науковими результатами. Можна назвати низку важливих проблем, які Олександр Новак уперше поставив та успішно вирішив у роботі. Передовсім дисертант застосував дискурсивний підхід задля встановлення особливостей формування пам'яткоохоронного дослідницького поля, також він встановив ключові етапи «професіоналізації» дослідницької діяльності охоронців історико-культурного надбання; з'ясував роль основних центрів та груп дослідників в інтелектуальній спільноті пам'яткоохоронців у 1920-ті – 1930-ті роки; здійснив аналіз чисельності пам'яткоохоронців протягом досліджуваного періоду; визначив участь представників професійної спільноти пам'яткоохоронців у творенні профільного законодавства 1920-х – 1930-х років як складової частини «історичної політики» в УСРР. Важливим сегментом дослідження стало здійснення Олександром Новаком аналізу міжособистісних, наукових зв'язків та основних психологічних рис пам'яткоохоронців міжвоєнної радянської України як представників інтелектуальної спільноти. Надзвичайно важливі висновки були зроблені О. Новаком в ході встановлення характерних рис основних етапів унормування пам'яткоохоронної діяльності в радянській Україні; з'ясування внеску пам'яткоохоронців у творення профільного законодавства; дослідженні методів впливу «історичної політики» на пам'яткоохоронну діяльність у досліджуваній період. Важливою складовою дослідження стало виявлення республіканської специфіки в

пам'яткоохоронному законодавстві радянської України у 1920-ті роки, особливостей організації та впливу державної політики на краєзнавчий рух, форм державного контролю над пам'яткоохоронною сферою.

Олександр Новак приходить до переконливих висновків, які витікають з тексту та підсумовують дослідження. Достовірність висновків, до яких доходить дисертант, базується на вмінні використовувати сучасні методи дослідження, досконалому володінні загальноісторичними принципами дослідження, які оперті на міждисциплінарний підхід, зорієнтований на використання методологічних принципів соціальної та культурної історії тощо. Всі результати отримані здобувачем особисто.

Здійснене дисертаційне дослідження має наукове і практичне значення.

Дисертаційна робота Олександра Сергійовича Новака є самостійним та оригінальним дослідженням, без жодних проявів плагіату, яке дає змогу сформулювати цілісне уявлення про формування та перебіг процесу унормування пам'яткоохоронної діяльності в радянській Україні (1919 – 1930-ті роки). Вважаємо, що дисертаційна робота Олександра Сергійовича Новака «Унормування професійної діяльності пам'яткоохоронців у радянській Україні (1919 – 1930-ті рр.)» повністю відповідає вимогам, які висуваються до дисертацій доктора філософії.

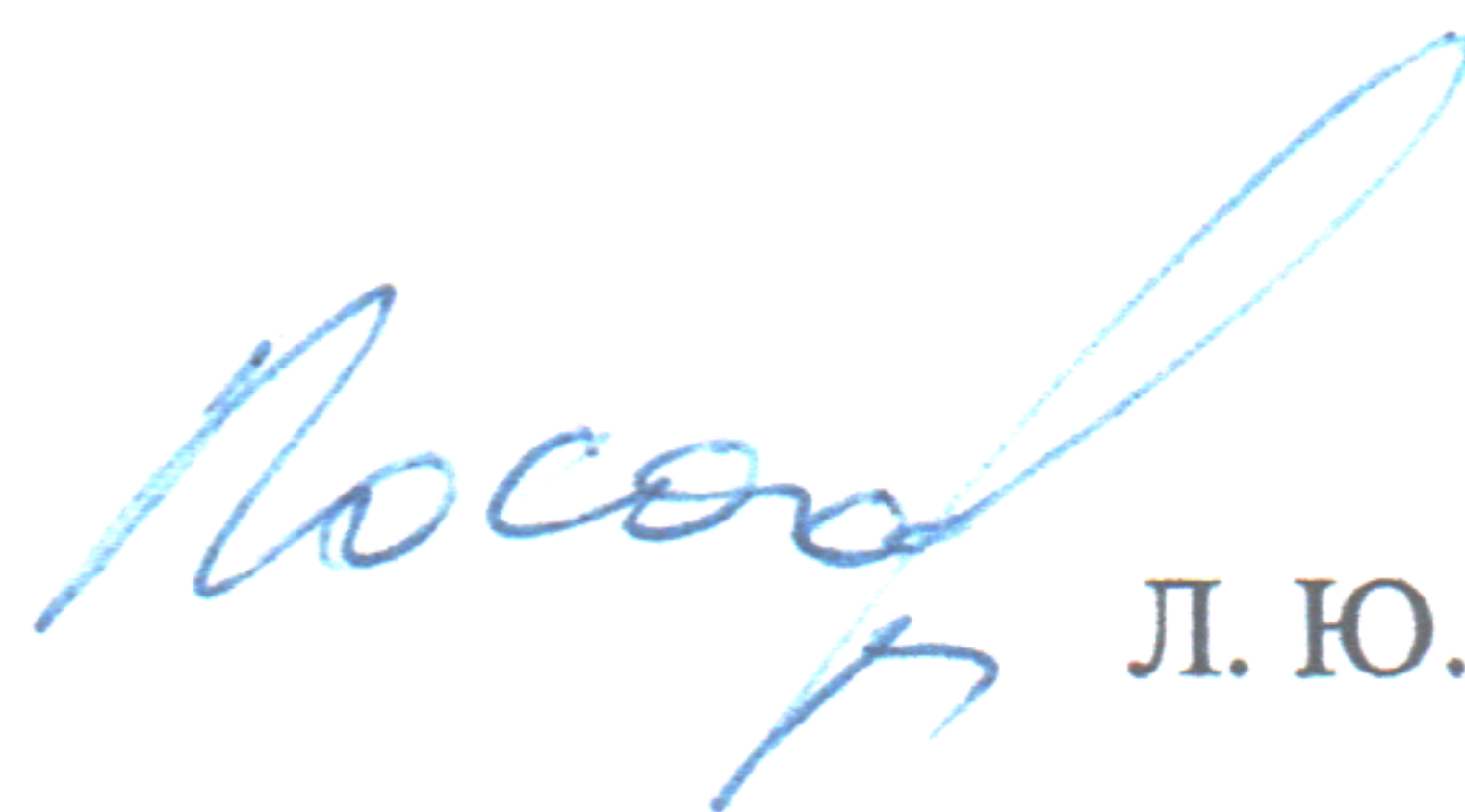
Під час навчання Олександр Новак набув низку компетентностей, необхідних для дослідницької роботи. Серед них здатність до самостійної постановки та творчого розв'язання наукових задач, спроможність до аналізу та застосування сучасних теорій в гуманітаристиці, навички підготовки та виконання науково-дослідних проєктів тощо.

Всі основні результати роботи Олександра Сергійовича Новака дістали апробацію, оприлюднення та належне висвітлення в доповідях на 7 наукових конференціях міжнародного та регіонального рівнів. Також вони викладені в 11

публікаціях (4 статті опубліковано у фахових наукових виданнях України та 7 тез доповідей на наукових конференціях).

Загальний висновок: Олександр Сергійович Новак повністю та успішно виконав всі складові загального плану освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії.

Науковий керівник:
докторка історичних наук, професорка,
професорка кафедри історії України
Харківського національного
університету імені В.Н. Каразіна

Л. Ю. Посохова

